

Čo znamená dôverovať

Dôvera je dôležitou časťou vzťahu medzi ľuďmi. S kamarátmi si budujeme vzťah tak, že sa spolu stretávame, rozprávame sa spolu a trávime spolu náš voľný čas. Tak sa medzi nami buduje dôvera. Rovnako je to aj s našou dôverou k Pánu Bohu. Na to, aby sme si mohli budovať dôveru k Bohu a vzťah s ním, musíme sa s ním rozprávať v modlitbe o tom, čo sa nám stalo, prečo sme šťastní alebo naopak smutní, čo cítime a prežívame. Pán Boh nevyrieši za nás naše problémy, ale dá nám do srdca a mysle silu, aby sme ich dokázali zvládnuť a zvíťaziť nad nimi. Vždy bude verne stáť pri nás a pomáhať nám.

Podobenstvá

sú poučné, symbolické, obrazné príbehy, ktoré Pán Ježiš často používal vo svojom rozprávaní.

Podobenstvo o horčičnom zrnku

Ježiš povedal: „Čomu sa podobá Božie kráľovstvo, k čomu ho prirovnám? Podobá sa horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasial vo svojej záhrade. Bolo síce najmenšie, ale keď vyrástlo, stal sa z neho veľký strom a nebeské vtáky hniezdili na jeho konároch.“

Vysvetlenie podobenstva: Vždy keď urobíme niečo dobré a pekné spolu s Ježišom, vytvárame kúsok neba, ktorý nazval Božie kráľovstvo. Každý kúsok dobra je maličkým zrnkom, z ktorého časom vyrastie veľké a mocné dobro pre nás a pre ostatných.

Krst

je prvá sviatosť, pri ktorej nám do srdca Pán Ježiš zasieva semienko viery – Božieho kráľovstva, z ktorého môže vyrásť veľký strom s bohatou úrodou dobrých skutkov. Ak sa o semienko viery, o náš duchovný život staráme, naša viera stále rastie. Pri krste naši rodičia za nás urobili krstné sľuby, ktoré sami vyznávame pri 1. sv. prijímaní a pri sviatosti birmovania. **Krstné sľuby:** Vyznávať vieru v Ježiša Krista. Zriekať sa hriechu. Sľubovať, že budeme nasledovať Pána Ježiša Krista, tým že budeme myslieť, hovoriť a konať ako Kristus. **Krstné symboly** sa používajú pri krste. Krstná košieľka znamená nový život s Pánom Ježišom. Krstná svieca znamená Ježišovo svetlo Božej pravdy, ktorá dáva odpovede na všetky otázky.

Modlitba Verím v Boha

Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme, i v Ježiša Krista, jeho jediného Syna, nášho Pána, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny, trpel za vlády Poncia Piláta, bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný, zostúpil k zosnulým, tretieho dňa vstal z mŕtvych, vystúpil na nebesia, sedí po pravici Boha Otca všemohúceho. Odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych. Verím v Ducha Svätého, v svätú Cirkev katolícku, v spoločenstvo svätých, v odpustenie hriechov, vo vzkriesenie tela a v život večný. Amen.

Zázraky

sú znamením Božieho kráľovstva, ktoré k nám prichádza v Pánu Ježišovi, v jeho slovách a skutkoch. Pán Ježiš ich často konal. Zázrak je, že nám odpúšťa naše hriechy, aj keď nie vždy nás musí uzdraviť aj telesne.

Uzdravenie ochrnutého

K Ježišovi prišli štyria ľudia s ochrnutým človekom. Pre množstvo ľudí ho nemohli priniesť až k nemu, preto odkryli strechu a otvorom spustili lôžko s ochrnutým. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: „Synu, odpúšťajú sa ti hriechy.“ Sedeli tam aj niektorí zákonníci a v srdci uvažovali: „Čo to tento hovorí? Rúha sa! Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“ Ježiš hneď svojim duchom spoznal, že tak rozmýšľajú, a povedal im: „Prečo si to myslíte vo svojich srdciach? Čo je ľahšie povedať ochrnutému: „Odpúšťajú sa ti hriechy,“ alebo povedať: „Vstaň a choď!“? Ale keby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy“ povedal ochrnutému: „Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov.“ A on vstal, hneď si vzal lôžko a pred očami všetkých odišiel. Všetci sa divili, velebili Boha a hovorili: „Také niečo sme ešte nikdy nevideli.“

Uzdravenie slepého

Ježiš prišiel s učeníkmi do Jericha. A keď so svojimi učeníkmi a veľkým zástupom z Jericha odchádzal, pri ceste sedel slepý Bartimej, Timejov syn, a žobral. Keď počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Mnohí ho okríkali, aby mlčal; ale on ešte väčšmi kričal: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Ježiš zastal a povedal: „Zavolajte ho!“ Zavolali slepca a vraveli mu: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“ On odhodil plášť, vyskočil a šiel k Ježišovi. Ježiš mu povedal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepce mu odpovedal: „Rabboni, aby som videl!“ A Ježiš mu povedal: „Choď, tvoja viera ťa uzdravila!“ A hneď videl a šiel za ním po ceste.

Uzdravenie hluchonemého

K Ježišovi priviedli hluchonemého a prosili ho, aby naňho vložil ruku. On ho vzal nabok od zástupu, vložil mu prsty do uší, poslinil si ich a dotkol sa mu jazyka. Potom pozdvihol oči k nebu, vzdychol a povedal mu: „Effeta,“ čo znamená: „Otvor sa!“ V tej chvíli sa mu otvorili uši a rozviazal spútaný jazyk a správne rozprával. A prikázal im, aby o tom nikomu nehovorili. Ale čím dôraznejšie im prikazoval, tým väčšmi to rozhlasovali a s tým väčším obdivom hovorili: „Dobre robí všetko: aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč.“

Uzdravenie človeka s ochrnutou rukou

Potom znova vošiel do synagógy. Tam bol človek s vyschnutou rukou. A oni naň striehli, či ho v sobotu uzdraví, aby ho mohli obžalovať.

Tu povedal človekovi s vyschnutou rukou: „Staň si do prostriedku!“ A tamtých sa spýtal: „Slobodno v sobotu robiť dobre alebo zle, zachrániť život alebo ho zničiť?“ Ale oni mlčali. S hnevom si ich premeral a zarmútený nad zaslepenosťou ich srdca povedal človekovi: „Vystri ruku! On ju vystrel a ruka mu ozdravela.“

Ježišovo uzdravenie potrebujeme aj my. Hlavne to duchovné, pretože keď sa mi nechce pomôcť tomu, kto ma prosí o pomoc, vtedy som ako slepý a hluchý. Keď sa mi nechce učiť, alebo pomôcť, vstať od hry, alebo tv, som ako ochrnutý. Keď svojimi rukami niekoho udriem, sotím, vždy keď robím rukami niečo zlé, som ako ten s ochrnutou rukou. Keď ľutujem, čo zlé som urobil, keď ma to mrzí, Ježiš dokáže odpustiť moje zlo – moje hriechy a posilniť ma, aby som konal len to dobré.

Dôležitosť uznania svojej viny

Reakcia na vinu môže byť jej popieranie a zvalovanie na druhých, čo nie je správne, alebo ju priznať a poprosiť o odpustenie a to je správne. Každý človek, či už chce, alebo nechce, robí chyby, ktorými môže ublížiť iným. Preto má každý človek vinu. Odpustenie viny získame vďaka Bohu a jeho nekonečnej láske. Jednou z ciest je sviatosť zmierenia s Bohom a s ľuďmi – sv. spoveď. Bez zmierenia s ľuďmi by naše zmierenie s Bohom nebolo úprimné a bez zmierenia s Bohom by naše zmierenie s ľuďmi nebolo úplné. Pomáha nám v tom **svedomie**. Je najskrytejším jadrom a svätyňou človeka, kde je človek sám s Pánom Bohom. Svedomie je hlasom Boha v nás. Tento hlas môže podľahnúť oslabeniu vďaka zlým vplyvom prostredia. Preto je potrebné hlas svedomia posilňovať jeho sputovaním.

Časti sv. spovede

Spytovanie svedomia pred svätou spoveďou, pred modlitbou, na konci, alebo na začiatku dňa, znamená spoznať svoju vinu, pozrieť sa do duchovného zrkadla. Pomôže nám v tom návod v modlitebnej knižke, alebo v učebnici na strane 104, 1. časť. Až potom môžeme pristúpiť ku sv. spovedi.

Lútosť nad hriechmi znamená vcítiť sa do situácie a pocitov tých, ktorým sme ublížili.

Vyznanie hriechov vykonáme pri sv. spovedi. Hriechy môžeme mať napísané na lístočku, ktorý po sv. spovedi zničíme, aby si ich nemohol nikto prečítať. Je to tajomstvo medzi nami a Bohom.

Dar zmierenia, rozhrešenie (odpustenie) mojich hriechov získame od kňaza pri sv. spovedi.

Pokánie a predsavzatie nás zaväzuje ospravedlniť sa tým, ktorým sme urobili niečo zlé, snažiť sa o nápravu a sľúbiť Bohu, že sa budeme snažiť robiť dobro.

Priebeh svätej spovede

Po sputovaní svedomia môžeš ísť na svätú spoveď. Pri vstupe do spovednice pozdravíš:

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Kľakneš si, prežehnáš sa a povieš: **Spovedám sa Pánu Bohu i vám, duchovný otče, že od poslednej spovede (od svojho detstva) som spáchal tieto hriechy.**

Povieš, kedy si bol naposledy na spovedi a prečítaš alebo povieš všetky svoje hriechy, na ktoré sa pamätáš (pri ťažkých aj počet a okolnosti). Keď dohovoriš hriechy povieš:

Na viac si už nepamätám.

Kňaz ti povie, ako máš bojovať proti hriechom, povzbudí ťa, dá ti pokánie a vyzve, aby si prejavil dokonalú lútosť.

Vtedy povieš tieto slová, a pamätáš na to, že ich rozprávaš milujúcemu Nebeskému Otcovi:

Bože Láska moja, Teba milujem, preto svoje hriechy veľmi ľutujem. Nechcem viac uraziť Tvoju dobrotu, prosím Ťa, odpusť mi pre krv Kristovu.

Kňaz ti dá rozhrešenie. Povie ti: A ja ťa rozhrešujem v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Ty sa pri tých slovách prežehnáš a povieš:

Amen.

Odchádzaš zo spovednice a povieš:

S Pánom Bohom.

Potom, čo najskôr (najlepšie ešte v kostole) poďakuj za odpustenie hriechov, pomodli sa modlitbu, ktorú ti určil kňaz a vykonaj pokánie.

Nezabudni, že chodíme na sviatosť zmierenia pravidelne každý mesiac. Ale ak spáchame ťažký hriech nečakajme, a choďme sa vyspovedať čo najskôr.

Stretnutie Ježiša so Zachejom

Ježiš vošiel do Jericha a prechádzal cezeň. A tu muž menom Zachej, ktorý bol hlavným mýtnikom a bol bohatý, zatúžil vidieť Ježiša, kto to je, ale nemohol pre zástup, lebo bol malej postavy. Bežal teda napred a vyšiel na planý figovník, aby ho uvidel, lebo práve tade mal ísť. Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel sa hore a povedal mu: „Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!” On chytrou zišiel a prijal ho s radosťou. Keď to videli, všetci šomrali: „Vošiel k hriešnemu človeku!” Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: „Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným, a ak som niekoho oklamala vrátim dvojnásobne.” Ježiš mu povedal: „Dnes prišla spása do tohto domu. Veď aj on je Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo.”

Márnotratný syn - podobenstvo

Bol raz jeden otec a mal dvoch synov. Žili si spokojne a šťastne. Otec mal veľké hospodárstvo, a tak bolo treba pracovať. Mladšiemu synovi však práca nevoňala. Rád leňošil a často sa zabával s kamarátmi. Nechcelo sa mu pracovať a ani ráno vstávať, sníval o krajine, kde si bude robiť, čo chce. Jedného dňa oznámil otcovi, že chce odísť z domu. Otcovi to ťažko padlo, ale nezdržoval ho, dal mu časť svojho majetku. Syn odišiel do ďalekej krajiny, kde si užíval peniaze od otca. Všetko minul. Pokiaľ mal peniaze, mal aj kamarátov, ale potom ho všetci opustili. Skončil ako pastier sviň. Vtedy si spomenul na svoj domov. Aj ten posledný sluha u otca sa má lepšie ako on. Prišlo mu ľúto otca, a tak sa rozhodol vrátiť sa domov. Až teraz si uvedomil, aký veľký žiaľ spôsobil svojmu otcovi. Ako sa teraz ukázať pred svojím otcom? Čo mu povie otec? Nevyženie ho? Ako to dopadlo? Otec ho už z diaľky zbadal a vyšiel pred dom, lebo ho každý deň čakal... . Objal syna a z veľkej radosti dal pripraviť obrovskú hostinu. Syna táto otcova láska úplne dojala, plakal nad tým, aký bol zlý a zmenil sa k lepšiemu.

Hriech je zlý skutok, zlé slovo, alebo zlá myšlienka, je to vedomé a dobrovoľné prestúpenie Božieho prikázania.

Hriechom je aj zanedbávanie konať dobro. Hriechy konáme všedné (menej závažné) a smrteľné (ťažké), ktoré spôsobujú stratu priateľstva s Bohom a večnú smrť. Rozlíšiť aký hriech sme spáchali nám pomôže spytovanie svedomia. Hriechmi zarmucujeme nášho nebeského Otca tak, ako zarmútil svojho otca mladší syn svojím správaním v podobenstve o márnotratnom synovi. Márnotratný syn nakoniec oľutoval, že odišiel, spoznal, že urobil chybu a rozhodol sa, že chybu napraví. Vstal a vydal sa na cestu domov. Aj my sme niekedy na tom podobne.

Niekedy niečo pokazíme, rozbijeme, neposlúchneme rodičov, učiteľov, niekomu klameme, nepripravíme sa do školy, lebo sa nám nechce... . Z nášho srdca sa vytráca radosť. Potom sme ako stratený syn, sám, bez lásky. Boh je dobrý a chce, aby sme boli šťastní. Čaká na nás, ako čakal otec na svojho syna. Keď spoznáme, že sme urobili niečo zlé, ľutujeme to a chceme sa tak ako stratený syn vrátiť. Je potrebné vstať a ísť. Sme na ceste, ktorá vedie na hostinu. Tou oslavou zmierenia je sviatosť zmierenia, sv. spoveď. Nemusíme sa báť ísť na spoveď. Boh má radosť, že prideme k nemu a očistíme sa od hriechu. On nám dáva silu byť lepšími. Po každej svätej spovedi odchádzame lepší. Ježiš ustanovil svätú spoveď pre naše šťastie a pokoj.

Exodus

Izraeliti (Židia) žili kedysi v Egypte a veľmi sa rozrástli. Ich život bol veľmi zlý, lebo boli otrokmi. Keďže sa ich počet neustále zvyšoval, faraón - vládca Egypta nariadil, aby pôrodné babice zabili každého židovského chlapca už pri pôrode. Keď sa narodil Mojžiš, rodičia ho niekoľko mesiacov ukrývali. Keď už ho nemohli dlhšie ukrývať, položili ho do prúteného košíka natretého smolou a na tejto provizórnej loďke ho nechali plávať po rieke Níl. Mojžiša našla faraónova dcéra, adoptovala ho a vychovala na faraónovom dvore. Neskôr sa dozvedel, že tiež patrí k Izraelitom. Od Pána Boha dostal poverenie vyviešť Izraelitov z Egypta a doviešť ich do krajiny Kanaán. Mojžiš predstúpil pred faraóna s požiadavkou, aby prepustil židov na slobodu. Faraón namiesto toho židom pridal ďalšie práce.

Mojžiš predpovedal desať trestov pre Egypt, ktoré sa vyplnili – voda v Níle sa premenila na krv, padali z neba žaby, prišli kobyľky v nevídanom množstve a podobne. Nakoniec v Egypte zomrelo všetko prvorodené medzi ľuďmi i medzi dobytkom. Ale z Izraelitov nezomrel nikto a v ten večer slávil večeru. Po tejto rane faraón dovolil Izraelitom odísť. Následne si to rozmyslel a začal ich prenasledovať s celou svojou armádou. Boh odpovedal na Mojžišovu modlitbu a silným východným vetrom rozdelil pred Židmi more. Keď cezeň prešli, vody sa vrátili a celá egyptská armáda v nich zahynula. Cestou k vrchu Sinaj po púšti im Boh zázračne dal mannu, prepelice a vodu, aby mali čo jesť.

Desatoro

10 Božích prikázaní dal Boh ľuďom ako návod pre správny a svätý život.

1. Ja som Pán Boh tvoj. Nebudeš mať iných Bohov okrem mňa, ktorým by si sa klaňal.
2. Nevezmeš meno Božie nadarmo.
3. Pamätaj, že máš svätiť sviatočné dni.
4. Cti otca svojho i matku svoju.
5. Nezabiješ.
6. Nezosmilníš.
7. Nepokradneš.
8. Nebudeš krivo svedčiť proti svojmu blížnemu.
9. Nebudeš žiadostivo túžiť po manželke svojho blížneho.
10. Nebudeš túžiť po majetku svojho blížneho.

Vysvetlenie Desatora

1. prikázanie nám pomáha objavovať dôležitosť Boha pre náš život. Panna Mária dôverovala Bohu. Verila, že Boh ju má rád a chce pre ňu len to najlepšie. Preto súhlasila s plánom, ktorý mal pre ňu Boh pripravený.
2. prikázanie nám pomáha objaviť veľkosť Boha - kto je stredobodom nášho života.
3. prikázanie nám pomáha objaviť hodnotu času - posvätný čas (modlitba, sv. omša).
4. prikázanie nám pomáha chrániť rodinu.
5. prikázanie nám pomáha chrániť život (detí, dospelých, starých, chorých) a zdravie každého človeka. Život každého človeka má veľkú hodnotu.
6. prikázanie nám pomáha chrániť naše srdce, aby bolo citlivé, vnímavé, aby videlo, počulo a konalo to, čo je pravdivé, dobré, krásne.
7. prikázanie nám pomáha chrániť majetok každého človeka, ale aj spoločný majetok, aj našu planétu Zem.
8. prikázanie nám pomáha chrániť česť každého človeka.
9. prikázanie nám pomáha chrániť manželstvo a vzťahy.
10. prikázanie nám pomáha chrániť to, čo patrí inému človeku - chráni naše dobroprajné srdce.

Príbeh Veľkej noci

Po večeri išiel Ježiš s apoštolmi na Olivovú horu. Vedel, čo ho čaká. Chcel sa v modlitbe rozprávať so svojim nebeským Otcom, lebo prežíval úzkosť. Poprosil aj svojich dvoch priateľov, aby sa s ním modlili a boli s ním hore. Oni však boli veľmi unavení a zaspali. Odrazu prišli do Getsemanskej záhrady ozbrojení muži. Bol s nimi aj Judáš, ktorý sa nenápadne vytratil z večere. Odrazu Ježiša pobozkal. Urobil to na znamenie vojakom, aby vedeli, ktorý z mužov je Ježiš. Potom Ježiša zajali. Chceli zajať aj Ježišových učeníkov, ale tí sa rozutekali. Ježiša vypočúvali pred veľkňazom. Nenašli ale nič, za čo by ho mohli odsúdiť. Nakoniec sa veľkňaz spýtal Ježiša: „Si naozaj Spasiteľ sveta, Boží Syn?“ „Áno,“ odpovedal Ježiš. Vtedy všetci rozhnevane skríkli: „Rúha sa! Za to musí zomrieť.“

Odsúdili ho na smrť na kríži. Ježiš sa modlil k Bohu: „Otče odpusť im, lebo nevedia, čo robia!“ Svojej matke Márii a milovanému učeníkovi Jánovi povedal, aby si vzájomne pomáhali a starali sa o seba. Potom sa slnko zatmelilo na tri hodiny a chrámová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospelosti. Vtedy Ježiš zvolal: „Dokonané je!“ Sklonil hlavu a zomrel. Keď Ježiš zomrel položili ho do hrobu, ktorý bol zavalený veľkým kameňom. O tri dni neskôr chceli ísť ženy k Ježišovi, aby jeho mŕtve telo pomazali voňavými olejmi. Rozmýšľali, kto by im mohol odvaliť kameň od vchodu. Keď prišli k tomu miestu, našli hrob otvorený a prázdny. Anjel im povedal: „Nebojte sa! Ježiš vstal z mŕtvych. Žijete! Chodte a povedzte to jeho učeníkom.“ Ženy sa celé zmätené vrátili do mesta. Iba jedna tam ostala a plakala.

Odrazu k nej prišiel akýsi muž, o ktorom si myslela, že je záhradník. No keď ju oslovil jej menom spoznala, že je to Ježiš.

Veľká noc je najväčším sviatkom liturgického roka. Počas Veľkej noci si pripomíname najdôležitejšie udalosti života Pána Ježiša. Pripomíname si to, ako bol Pán Ježiš odsúdený, ako niesol kríž a bol ukrižovaný ale najmä slávime, to že vstal z mŕtvych a tak porazil všetko zlo aj smrť. Týmto spôsobom ukázal, že každý človek podobne ako on, vstane na konci sveta z mŕtvych a bude večne žiť v Božom kráľovstve s Bohom, Ježišom, Pannou Máriou, svätými a so všetkými svojimi drahými a dobrými ľuďmi celého sveta. Ježiš zomrel na kríži, ale my poznáme tajomstvo pšeničného zrna. Smrť nie je koniec. Je to premena života na nový život. Ježiš je Boží Syn, má moc nad smrťou, aj nám daruje nový život. My kresťania to oslavujeme na Veľkú noc a pri každej svätej omši.

Eucharistia

je slovo gréckeho pôvodu a znamená vzdávanie vďaky, ktorým označujeme:

- sv. omšu;
- Ježišovo telo v podobe hostie;
- Ježišovu krv v podobe vína;

Ježišovo telo a krv v podobe hostie (biely chlebík, oplátka) a vína prijímame vo sv. omši. Nimi sa naša duša posilňuje a chceme sa Ježišovi ako vzoru pre náš život aj viac podobať. Navonok pri sv. omši síce vidíme kus bieleho chlebíka - oplátku, ale očami našej viery vidíme, že počas sv. omše sa hostie a víno menia na Ježišovo telo a krv. Navonok nedôjde k žiadnej zmene, ale vnútorne a neviditeľne áno. Je to ako veriť, že v peknom obale od čokolády je čokoláda a nie kus plechu, alebo veriť, že vieme, že existujú rádiové vlny aj keď ich nevidíme.

Prečo veríme, že to je Ježišovo telo? Pretože to Ježiš o sebe povedal a preto, že keď sa vďaka našej viere naučíme byť citliví na Ježišovu prítomnosť, dokážeme zažiť po prijatí Ježiša krásny pocit lásky a pokoja v nás. A to je potom už aj naša vlastná skúsenosť, ktorá nás učí, že sme prijali Ježišovo telo. Je to podobné, ako objatie od milujúceho rodiča. Keď sa na objatie nesústredíme, keď máme myseľ plnú hier a kamarátov, ani si nevšimneme, že rodič nám objatím prejavil lásku.

Časti sv. omše

1. Bohoslužba slova: od úvodného zazvonenia po koniec modlitby veriacich (prosby).
2. Bohoslužba obety: od konca modlitieb veriacich - prosieb po záverečné požehnanie kňazom.

Poslanie Cirkvi

Prečo patríme do Cirkvi? Pán Ježiš to vysvetlil v evanjeliu: „Chodte do celého sveta, učte všetky národy, krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. A naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ Všetci máme plniť poslanie od Pána Ježiša a učiť o ňom najmä svojim dobrým životom. V tomto poslaní nám pomáha účasť na svätej omši, kde sa môžeme spoločne stretnúť na hostine s Ježišom. On prichádza, aby sa s nami stretol, vysvetľuje nám Sväté Písmo, v osobe kňaza nám láme chlieb a pozýva nás, aby sme sa s jeho požehnaním vrátili domov. Každého z nás pozýva, aby sme sa na tejto hostine zúčastnili najmä v nedeľu. V tento deň si pripomíname aj Ježišovo zmŕtvychvstanie.

Deväť prvých piatkov

Pán Ježiš zjavil v 17. storočí rehoľníčke svätej Margite Márii Alacoque 12 prisľúbení pre tých, ktorí budú uctievať jeho Božské Srdce, keď deväť mesiacov po sebe pristúpia k sv. prijímaniu v prvý piatok v mesiaci. Najväčším prisľúbením je to posledné, že v hodine smrti bude Ježiš pri tom, kto si aspoň raz v živote pobožnosť dobre vykoná. Ak sa preruší deväťmesačná pobožnosť, musí sa začať odznova. Nakoľko sme slabí ľudia a nemáme istotu, či sme podmienky naozaj verne zachovali, možno si túto pobožnosť vykonať v živote aj viackrát. 9 prvými piatkami môžeme získať:

- všetky potrebné milosti;
- pokoj do rodín;
- potešenie v trápeniach;
- bezpečné útočisko v živote a najmä v čase smrti;
- hojnosť požehnaní na všetky podujatia;
- zdroj milosti a nekonečné more milosrdenstva;
- horlivosť pre ľahostajné duše;
- veľkú dokonalosť pre horlivé duše;
- požehnám domy, kde bude
- vystavený a uctievaný obraz môjho Najsvätejšieho Srdca;
- dar kňazom obrátiť tvrdé srdcia;
- šíritelia tejto úcty, budú navždy zapísané v Božskom Srdci;
- tí, ktorí pristúpia k sv. prijímaniu na prvý piatok počas deviatich mesiacov nepretržite po sebe, milosť pokánia pri zomieraní – nezomrú v nemilosti, ani bez sviatostí. Ježišovo Božské Srdce im bude bezpečným útočiskom v posledných chvíľach života.

Podmienky získania 9 prvých piatkov

- prijať v prvý piatok sv. prijímanie;
- vyspovedať sa v niektorý deň pred prvým piatkom (alebo priamo na prvý piatok);
- pomodliť sa v prvý piatok na úmysel Svätého Otca;
- celý deň sa snažiť vyhnúť hriechu aj všednému (ľahkému);
- vo všetkom mať úmysel usilovať sväto žiť a konať.